

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ, ਬਾਪ ਜੋ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਸੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨੇਤ੍ਰ ਕੰਮ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਰਹੇ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੀ ਦੇ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਟਕੇ ਹੋਏ ਨਾ ਹੋਣ। ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੱਚੇ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਹਨ ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਬਾਪ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਇੰਨਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਵਕਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੰਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਮਮਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਡਕੇ ਦੂਜੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾ ਇਹ ਕਰਮਬੰਧਨ, ਨਾ ਉਹ ਕਰਮਬੰਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਫੇਰ ਦੂਜਾ ਸਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਮਬੰਧਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਕਲਮੰਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਭੂਸ਼ਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੀਸ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ! ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ? ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ? ਹਾਂ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਸਭ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਵਰਸਾ ਸੀ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ, ਕੰਗਾਲਪਣਾ, ਇਹ ਵਰਸਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੰਗੂਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਵਰਲਡ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸਿਰਫ਼ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਨਿਉ ਵਰਲਡ ਤੋਂ ਓਲਡ ਵਰਲਡ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਲਯੁੱਗ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਸੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਇਹ ਹੈ - ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼, ਪਾਲਣਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਰਹੇ। ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਜੇ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ

ਸਭਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ, ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ, ਫੇਰ ਆਉ ਇੱਥੇ, ਮੁੱਖ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ, ਜਗਤ ਪਿਤਾ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਅਕਤ ਤੋਂ ਅਵਿਅਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਫੇਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੈਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਵਰਲਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੀ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੈਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਖਣ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਕੁਝ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਨਬਜ਼ ਵੇਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਅਜਮਲ ਖਾਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਵੈਧ ਹੋਕੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ, ਬਾਪ ਜੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪੂਰਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੀਤ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਗਾਓ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਗ੍ਰਾਹਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ - ਕੰਨ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਧੌਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਥੋਖਾ ਖਾਧਾ। ਮਾਇਆਜੀਤ, ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ, ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਪਤਿਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਉਹ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬਜੈਕਟ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਬਸ, ਦੋ ਅੱਖਰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਬਾਬਾ ਕਰੋ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਣ - ਸਮਝਣ ਦਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸੀ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ਼ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗਬਲ ਘਟ ਹੈ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ - ਪਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਰੋਧ, ਗੁੱਸਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਉੱਠੇ ਕੱਲ ਫੇਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮੁੱਖ ਹੈ ਫੇਰ ਹੋਰ ਵਿਕਾਰ ਲੋਭ, ਮੋਹ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਮੋਹ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਉਸ ਵਕਤ ਸ਼ਕਲ ਗੱਲਬਾਤ ਹੀ ਬਾਂਦਰ ਮਿਸਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣ ਜਾਓ, ਨਿਰੰਤਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇ? ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੇ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਬਾਬਾ, ਬਸ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਕਿ ਆਏ, ਪਰ ਫੇਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ ਨਾ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਭਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰ ਗਾਇਡ ਬਣ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖੇਟਰ, ਗਾਇਡ ਹਨ। ਸਭਦਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਹ ਬੁਰੀ ਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੌਤ ਵੀ ਬੁਰੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੰਬਸ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੈਸ ਨਿਕਾਲਿਆ ਅਤੇ ਖ਼ਤਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਇਮਪਾਸਿਬਲ ਹੈ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੇ ਹੁਣ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਨੈਚੂਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟਿਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਵਕਤ ਜਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਰਕਤ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਇੱਥੇ ਵਗਣਗੀਆਂ। ਸਿਵਿਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਛੀ - ਛੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਬੱਚਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਿਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣਨਗੇ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬੇਗਰ ਟੁ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ

ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਕੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਮਤਾ ਮਿਟ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਨਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਦ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋ ਸੰਭਾਲੋ। ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਮਤਾ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫੇਰ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਨ ਤੇ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਪਰ ਮਾਇਆ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੋ, ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੋ ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ ਨਾ, ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਬੇਕਾਇਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਬਾਬਾ, ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਦਾਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਦਾਦਾ (ਗੈਂਡ ਫਾਦਰ) ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਬਾਪ ਹੈ ਸਾਕਾਰ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੈ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੈਗ੍ਰਾਫੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਫੇਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਕਾਲੇਜ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੈਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪੌੜੀ ਕੀ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਨਰਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਟੀਚਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਗੈਂਡ ਫਾਦਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ।

2. ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਮਮਤਾ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਮਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਭਵ :
ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਦਿਵਯ ਸਮਰਥ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਦਿਵਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਇਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਸਦਾ ਯਰਥਾਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ - ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਦੇਹ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਰਥ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਸ੍ਰਵ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਵੈ ਨੂੰ ਕਲਯੁੱਗੀ ਪਤਿਤ ਵਿਕਾਰੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਸਕਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇ।

*****

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਲਗਾਵ ਦੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਕੱਚੇ ਧਾਗੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਟਕੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੋਈ ਸੂਖਸ਼ਮ ਬੰਧਨ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਵੀ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਵੇਂ ਸਵਤੰਤ੍ਰ ਅਰਥਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਸਕੋਗੇ।